Piątek po Popielcu

Tekst Ewangelii (*Mt* 9,14-15): Wtedy podeszli do Niego uczniowie Jana i zapytali: «Dlaczego my i faryzeusze dużo pościmy, Twoi zaś uczniowie nie poszczą?» Jezus im rzekł: «Czy goście weselni mogą się smucić, dopóki pan młody jest z nimi? Lecz przyjdzie czas, kiedy zabiorą im pana młodego, a wtedy będą pościć».

«Lecz przyjdzie czas, kiedy zabior? im pana m?odego, a wtedy b?d? po?ci?»

Rev. D. Xavier PAGÉS i Castañer
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, w pierwszy piątek Wielkiego Postu, przeżywszy post i wstrzemięźliwość Środy Popielcowej, staraliśmy się ofiarować nasz post i modlitwę Różańca Świętego w intencji pokoju, tak bardzo potrzebnego dzisiejszemu światu. Jesteśmy gotowi troszczyć się o ten uczynek wielkopostny, o którego przestrzeganie prosi nas Kościół, Matka i Nauczycielka, jak również przypominać, iż sam Pan powiedział: «Lecz przyjdzie czas, kiedy zabiorą im pana młodego, a wtedy będą pościć» (Mt 9,15). Pragniemy przeżywać to nie tylko jako zwykłe wypełnianie nakazu, do którego nas zobowiązano, ale – przede wszystkim – jako możliwość odnalezienia w nim duchowej siły, która prowadzi nas do przeżycia tej praktyki wielkopostnej i pomoże nam w naszym wzroście duchowym.

Poszukując tego głębokiego uczucia, możemy zadać sobie pytanie: czymże jest prawdziwy post? Już prorok Izajasz, w dzisiejszym pierwszym czytaniu, wyjaśnia, jaki post podoba się Bogu: «Dziel swój chleb z głodnym, wprowadź w dom biednych tułaczy, nagiego, którego ujrzysz, przyodziej i nie odwrócić się od współziomków. Wtedy twoje światło wzejdzie jak zorza i szybko rozkwitnie twe zdrowie. Sprawiedliwość twoja poprzedzać cię będzie, chwała Pańska iść będzie za tobą.» (Iz 58,7-8). Bogu podoba się i oczekuje od nas tego wszystkiego, co prowadzi do prawdziwej miłości względem naszych braci.

Każdego roku, Ojciec Święty Jan Paweł II kierował do nas orędzie na Wielki Post. W jednym z nich, pod hasłem «Więcej szczęścia jest w dawaniu aniżeli w braniu» (Dz 20,35), swoimi słowami pomógł nam odkryć miłosierny wymiar postu, który przygotowuje nas –w głębi naszych serc- na Święta Wielkiej Nocy: poprzez podjęcie wysiłku odkrycia samego siebie, za każdym razem coraz głębiej i poprzez miłość Chrystusa, która doprowadziła Go do oddania za nas życia na Krzyżu. Zatem, «to, co każdy chrześcijanin powinien czynić w każdym czasie, teraz musi praktykować z większą gorliwością i pobożnością» (Św. Leon Wielki, Papież).

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Dzięki tym trzem trwa wiara: modlitwa, post i miłosierdzie. Kto posiada tylko jedno z trzech, nie posiada żadnego» (św. Piotr Chryzolog)

- «Pismo Święte i cała tradycja chrześcijańska uczą, że post jest wielką pomocą w unikaniu grzechu i wszystkiego, co do niego skłania. Prawdziwy post, powtarza boski Mistrz, polega raczej na spełnieniu woli Ojca niebieskiego» (Benedykt XVI)

- «Podobnie jak u Proroków, wezwanie Jezusa do nawrócenia i pokuty nie ma na celu najpierw czynów zewnętrznych, “worka pokutnego i popiołu”, postów i umartwień, lecz nawrócenie serca, pokutę wewnętrzną. Bez niej czyny pokutne pozostają bezowocne i kłamliwe(...)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 1430)